

det sociale område, satte skatten op. Men man har lavet en aftale, og man overholder aftalen.

Jeg spurgte tidligere her i salen indenrigsministeren, om ikke udligningsreformen kunne komme i starten af 2003, og jeg fik det svar, at den kommer i 2004.

Vil indenrigsministeren ikke bekræfte her, at når den ikke kommer, så er det lige så stort et aftalebrud, som hvis kommunerne sætter skatten i vejret? Det kan da ikke passe, at man siger: Noget er aftalebrud, andet er sund fornuft.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke først starte med at henvise til det, statsministeren har sagt om de overvejelser, regeringen har gjort sig i kølvandet på nedsættelsen af strukturkommissionen, og så sige omkring løftebrud og ikke løftebrud, at der ikke er tale om noget løftebrud.

Der er tale om, at de ændringer, der er brug for i forhold til hele finansierings- og udligningssystemet, nu fases ind i to omgange, nemlig sådan, at vi har anmodet Finansieringsudvalget om at komme med nogle anbefalinger med effekt 1. januar 2004 til, hvordan vi justerer nogle ting i kølvandet på de akutte problemer, der er. Det gælder f.eks. de akutte problemer, der er i kølvandet på udløbet af overgangsordningen på grundtakstområdet. Det gælder de tilsvarende problemer i relation til udløbet af den overgangsordning, der har været på den vidtgående specialundervisning. Og så gælder det om at få nogle bud frem på, hvordan vi i en periode frem til, at der finder en eventuel større omkalfatring af hele udligningssystemet sted, får fordelt særtilskuddet eller udligningstillæg.

Det er det, der sker på den korte bane. Samtidig sidder Finansieringsudvalget og arbejder på den lange bane i lyset af strukturkommissionens overvejelser. Så der er ikke tale om noget løftebrud.

Hvis man skulle statuere noget sådant, skulle man jo også kunne give et meget præcist svar på, hvad det var for en udligningsreform, der skulle være kommet den 1. januar 2004. Det bliver jo præsenteret her i salen, som om det var en given ting, hvilke ændringer der skulle komme den 1. januar 2004. Mig bekendt er meningene meget delte. Når jeg besøger kommuner i hovedstadsområdet, har de det synspunkt, at de udligner for meget til provinsen. Når jeg besøger kommuner i Jylland, har de det grundsynspunkt, at de får for få midler fra hovedstadsom-

rådet. Begge de steder har man fæstet meget stor lid til, at der skulle komme en udligningsreform dalende ned fra himlen. Men da den jo forudsætter nulsum, at det er penge, der flyttes mellem kommunerne, ville det jo aldrig kunne lade sig gøre at indfri alle forventninger på én gang.

Arne Toft (S):

Jeg må konstatere, at når det er regeringen, der ikke overholder aftaler, så er det sund fornuft, og når det er den modsatte vej, så er det et aftalebrud.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til indenrigsministeren, der nu selv er kommet ind på udligningen; var den retfærdig, var den uretfærdig? Jeg har været inde og kigge på udligningerne. Amtsudligningen er 80 pct., hovedstadsudligningen er 85 pct., og landsudligningen mellem kommunerne er 45 pct. og med lidt god vilje 50 pct.

Synes indenrigs- og sundhedsministeren, at det er retfærdigt, at der er forskellige satser for udligning forskellige steder i landet?

Kl. 12.30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det jo ikke i min magt at have nogen stor indflydelse på, hvad hr. Arne Toft konstaterer og ikke konstaterer, men jeg vil bare sige, at man ikke på baggrund af det, jeg her har sagt, kan konstatere, at der er noget aftalebrud. Det er der ikke.

Vi står ved, at der skal foretages justeringer med effekt pr. 1. januar 2004. Derfor er Finansieringsudvalget nu blevet bedt om meget konkret at komme med anbefalinger til, hvordan man undgår byrdefordelingsmæssige forskydninger som følge af udløbet af de overgangsordninger, der er på grundtakstområdet, på specialundervisningsområdet. Vi har bedt Finansieringsudvalget om at give nogle bud på, hvordan man i en periode kan skabe større gennemskuelighed i de udligningstillæg, som det er nødvendigt at have, medmindre man omkalfatrer hele udligningssystemet.

Det er sådan set udtryk for fase 1 i en omlægning af systemerne. Det er meget naturligt, at fase 2, en større omlægning, afventer strukturkommissionens arbejde, for, som statsministeren også var inde på det, så kan strukturkommissionens arbejde eventuelt føre til en meget markant opgaveomlægning mellem kommuner og amter